

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. An Episcopus in sua Diœcesi peccet, si confirmet subditos alterius
Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post prandium? Et an cæteris paribus
per Sacramentum Confirmationis major gratia conferatur, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

ven, ut verbi gratia, inflicto alapæ, quæ cæremonia ratione parvitatæ materiæ, non inducit obligationem peccati mortalis; secus dicendum de cæremoniis accidentalibus in materia gravi, ut est obligatio ministrandi Sacramenta cum vestibus sacris præscripta ab Ecclesia propter reverentiam sacramentis debitam, & ad exteriorem ornatum, & existimationem servata. Ergo, &c.

14. Ad 3. argument. Respondeo, cæremoniam quoad ornatum, & decentiam, quatenus pertinet ad reverentiam debitam in administratione sacramentorum inducere materiam gravem, & solum ratione parvitatæ materiæ, ejus omissionem excusari posse à mortali, ut observat Præpos. in 3. part. quæst. 82. art. 5. num. 187. & patet ex dictis. Negandum etiam supradicta indumenta non habere suum significatum, ut patet ex Sancto Thoma in Add. ad 3. p. q. 40. art. 7. in corp.

15. Unde ex his patet Resolutio alterius casus, nempe Episcopum ministrantem Ordines sacros statim post Missam, sine aliis indumentis peccare mortaliter; nam conficit sacramentum Ordinis absque vestibus præscriptis ab Ecclesia, & à consuetudine pro ornatu, & reverenti ejus administratione. Indumenta verò Missæ fuerunt ab Ecclesia præscripta pro digna administratione sacramenti Ordinis, & ideo dicuntur indumenta Sacerdotalia, non Pontificalia, unde habent diversum significatum. Ergo aliter facere esset miscere, & pervertere sacros ritus, & cæremonias in re gravi. Ergo, &c.

RESOL. X.

An Episcopus in sua Diocesi peccet, si confirmet subditos alterius Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, & post prandium?

Et an cæteris paribus per Sacramentum Confirmationis major gratia conferatur, quam per Baptismum, & per nullum aliud Sacramentum, excepto Ordine?

Et notatur non esse peccatum veniale recipere Eucharistiam ante hoc Confirmationis Sacramentum. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 50.

Sup. hoc in §. 1. Ref. seq. & in Ref. 1. post seq. Adde. & in tom. 2. tr. 5. ex Ref. fol. 100. Adde. & in tom. 3. tr. 3. Ref. 61. post medium à vers. Notandum est.

§. 1. **H**ic casus frequenter potest accidere, & affirmativam sententiam docet Martinus Bonacina de Sacrament. disput. 3. punct. 2. num. 10. ubi citat Petrum Ledesnam, Vivaldum, & Bartholomæum ab Angelis. Ratio est, quia mittit falcem in messem alienam, nec constat de voluntate proprii Episcopi.

2. Verum me consulente sine ullo scrupulo Doctores, Episcopi confirmare possunt alienos subditos, & ita docet Petrus Ochagavia de Sacrament. tractat. unic. de Confirmation. quæst. 11. num. 1. ubi sic asserit. Potest Episcopus sine ulla pena, aut culpa, dum in sua Diocesi suos confirmat, alienos subditos ibi concurrentes confirmare, quia præsumendum est id gratum futurum alieno Episcopo; & probatur ratione, quia cum actus confirmandi non petat (ad valorem) necessarium jurisdictionem, facillè præsumitur rati habitio alieni Episcopi. Ita ille, qui citat Cajetanum, Paludanum, & Henriquez, quibus ego addo Tannærum in 3. part. Div. Thom. disput. 4. quæst. 4. dub. 3. num. 56. vide etiam Barbofam de jure Pontificio lib. 1. cap. 11. num. 47. Præpositum in 3. part. Div.

Thom. quæstione septuagesima secunda, articulo 8. dub. 2. num. 39. Sa verb. Confirmatio, num. 2. Henriquez lib. 3. cap. 6. numero sexto, & Layman in Theologia morali, libro quinto, tractatu tertio, capit. 5. num. 2.

3. Notandum est etiam hic obiter primò contra Nugnum in 3. part. tom. 1. quæstione septuagesima secunda, art. 2. non peccare mortaliter Episcopum qui sacramentum Confirmationis ministraret extra Ecclesiam. Ita Bonacina ubi supra, et. 8. Ref. 11. num. 14. non enim consuetudo confirmandi in Ecclesia recepta est cum tanto onere, ut reum mortalis culpæ constituit Episcopum alio in loco confirmantem, & hanc sententiam tenet etiam Præpositus loco citato, in 3. part. quæstione septuagesima secunda, articulo 12. num. 54. ubi sic ait: Sacramentum Confirmationis potest conferri post prandium, & quamvis conferri debeat decenti loco, non tamen necessariò in Ecclesia. Ita ille.

4. Nota secundò contra Sotum in 4. distinct. 7. quæstione unic. articulo septimo, proposit. 3. non esse peccatum veniale recipere Eucharistiam ante hoc Sacramentum, si enim hoc esset, multa peccata venialia circa hoc efficerentur, & nulla ratione id ostendi potest, & antiqua consuetudo Ecclesiæ, qua statim post Baptismum succedebat Confirmatio, deinde Eucharistia, jam exolevit. Ita Præpositus ubi supra articulo octavo, num. trigesimo octavo.

5. Et tandem ut Christiani non sint negligentes, ut plures sunt circa susceptionem hujus Sacramenti, sciant, cæteris paribus, per sacramentum Confirmationis majorem gratiam conferri, quam per Baptismum, & per illum aliud sacramentum, excepto Ordine, per quem aliquis constituitur in Ecclesia. Sic Præpositus articulo 7. dubio 1. numero trigesimo quinto, in fine, contra Scotum in 4. distinct. 7. quæstione prima. Sed hanc sententiam tenet etiam Sotus ubi supra. Suarez in tertia parte, tom. 3. disputat. 34. sect. 2. Ochagavia de Sacrament. tract. unic. de Confirmat. quæstione 7. num. 5. & alij

RESOL. XI.

Quidam Episcopus in sua Diocesi confirmavit subditum alterius Episcopi, & hoc extra Ecclesiam, queritur, an peccaverit?

Et an ita confirmatus etiam peccet?

Et cursum advertitur esse peccatum mortale baptizare aliquem extra Ecclesiam sine necessitate. Ex part. 2. tr. 17. & Misc. 3. Ref. 17.

§. 1. **P**eccasse mortaliter, putat Petr. de Ledesma in summ. tom. 1. de Sacrament. Confirmationis, cap. 9. cujus verba sunt. [El Obispo de un Obispado, si confirma aquel que es de otro Obispado sin licentia del otro Obispo, pecca mortalmente, como pecaria mortalmente el Obispo, que ordenasse un subdito del otro Obispo sin su licentia. Tambien pecaria mortalmente, el que en el tal caso se confirmasse, sino es que tuviese ignorancia invincible.] Hæc ille; quam opinio nem sequitur etiam Bartholomæus ab Angelo dialog. 3. §. 62. Aloysius Riccius in praxi variar. resolut. part. 2. resolut. 24. Toletus lib. 2. cap. 24. n. 5. Vivaldus & alij.

2. At mihi probabilior semper visa est contraria sententia